Oğlan ve Küçük Kara Kurbağa
Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kara Kurbağa

Aysel Banu YAVUZAL

Büyük bahçeli küçük bir evde Sam adında bir oğlan yaşardı. Sam yedi yaşındaydı. Açık kahverengi teni, kısa kıvırcık koyu kahverengi saçları ve ortasında küçük bir boşluk olan bir gülümsemesi vardı. Yeşil lastik çizmeleriyle bahçeyi keşfetmeyi çok severdi. Her sabah kırmızı güneş şapkasını takar ve ne bulacağını görmek için dışarı çıkardı.

Güneşli bir gün, Sam bir çalının altında bir şeyin zıpladığını gördü. Küçük bir kara kurbağaydı! Kara kurbağanın, koyu lekeleri olan, pütürlü zeytin yeşili ve kahverengi derisi vardı. Yatay gözbebekleri olan büyük altın rengi gözleri ona bakıp kırpıştı. Sam sessizce çömeldi. "Merhaba, küçük kara kurbağa," diye fısıldadı. Kara kurbağa pürüzsüz gri bir taşın üzerinde hiç kıpırdamadan oturdu.

Sam kara kurbağayı her gün izledi. Serin, nemli yerlerde saklanmayı sevdiğini fark etti. Dilini hızlıca bir hareketle çıkarıp böcekleri yakaladığını gördü. Küçük bir deftere kara kurbağanın resimlerini çizdi. Ne yediğini ve nerede uyuduğunu yazdı. Sam, pütürlü küçük arkadaşını çok merak ediyordu.

Bir öğleden sonra Sam'in annesi ona önemli bir şey söyledi. "Kara kurbağaların ve diğer iki yaşamlıların yaşamak için güvenli, nemli yerlere ihtiyacı vardır," dedi. "Barınakları olmazsa kuruyabilirler." Sam bahçesine baktı. Bahçe çoğunlukla kuru ve güneşliydi. Küçük kara kurbağa için endişelendi. Hava ısındığında nereye gidecekti?

Sam yardım etmeye karar verdi. Bahçenin büyük bir ağacın yanındaki sessiz bir köşesini buldu. Orası gölgeli ve serindi. Farklı boyutlarda pürüzsüz taşlar topladı. Küçük saklanma yerleri yapmak için onları üst üste yığdı. Yapraklar ve ağaç kabuğu parçaları ekledi. Bütün sabah çok çalıştı ve sarı tişörtü biraz kirlendi.

Sonra Sam küçük bir çukur kazdı ve içini eski bir gölet örtüsü parçasıyla kapladı. Hortumdan gelen suyla doldurdu. Artık küçücük bir su birikintisi vardı! Kara kurbağanın içeri girip çıkabilmesi için kenara düz bir taş koydu. Su birikintisinin nemli kalması için etrafına biraz yosun ekledi. Köşe sıcacık ve davetkâr görünüyordu.

Sam işini görmek için geri çekildi. Korunaklı köşede altına saklanacak taşlar, içine gömülecek yapraklar ve küçük bir su birikintisi vardı. Bir kara kurbağa için mükemmeldi! Sessizce oturup bekledi. Küçük kara kurbağa yeni evini bulacak mıydı? Sam parmaklarını çapraz yapıp umut etti.

Günler geçti. Sam her sabah köşeyi ziyaret etti. İlk başta kara kurbağayı görmedi. Ama bir gün bir taşı nazikçe kaldırdı. İşte küçük kara kurbağa oradaydı, serin ve nemli gölgede oturuyordu! Altın rengi gözleri ona bakıp kırpıştı. "Buldun!" diye sevindi Sam. Kara kurbağa kendine özgü gülümsemesiyle gülümsüyor gibiydi.

Sam çok mutluydu. Kara kurbağanın küçük su birikintisine zıplayıp suya gömülmesini izledi. Kara kurbağa rahatlamış ve güvende görünüyordu. Sam bir fark yarattığını biliyordu. Annesine, "Kara kurbağa yaptığım yeni evi sevdi!" dedi. Annesi gülümsedi ve ona sarıldı. "Sen doğaya iyi bir dostsun," dedi.

O günden sonra oğlan ve küçük kara kurbağa arkadaş oldular. Sam her sabah yeşil lastik çizmelerini ve kırmızı şapkasını giydi. Merhaba demek için korunaklı köşeye gitti. Bazen kara kurbağa bir yaprağın altındaydı. Bazen bir taşın üzerinde oturuyordu. Sam onun en sevdiği yerleri öğrendi. Böyle özel bir arkadaşı olduğu için kendini şanslı hissetti.

Bir gün büyük bir yağmur fırtınası geldi. Sam pencereden yağmurun yağışını izledi. Küçük kara kurbağa için endişelendi. Köşesi güvende miydi? Yağmur durunca Sam dışarı koştu. Su birikintisi doluydu ve yapraklar ıslaktı. Ama kara kurbağa büyük bir taşın altında güvendeydi. Sam rahat bir nefes aldı.

Sam başka küçük canlıların da yardıma ihtiyacı olabileceğini fark etti. Arkadaşlarından daha fazla barınak yapmalarına yardım etmelerini istedi. Çubuklardan ve yapraklardan bir böcek oteli yaptılar. Kurbağalar için küçük bir gölet yaptılar. Bahçe birçok hayvan için mutlu bir yer oldu. Sam'in arkadaşları işleriyle gurur duydu. Hepsi küçük özen davranışlarının doğayı koruyabileceğini öğrendi.

Oğlan ve küçük kara kurbağa en iyi arkadaş olarak kaldılar. Sam korunaklı köşeyi her gün ziyaret etti. Defterini getirip yeni resimler çizdi. Arkadaşlarına kara kurbağanın evini gösterdi. Onlara, "İki yaşamlıların da tıpkı bizim gibi güvenli yaşam alanlarına ihtiyacı var," dedi. Kara kurbağa taşının üzerinde oturup izledi. Küçük başını sallıyor gibiydi.

Mevsimler değişirken Sam kara kurbağası hakkında daha çok şey öğrendi. Böcekler ve solucanlar yediğini gördü. Meraklı bir kuştan saklandığını gördü. Su birikintisinin hiç kurumamasını sağladı. Kara kurbağa Sam'in sesine alıştı. Sam yumuşakça seslendiğinde ortaya çıkardı. Dostlukları sessiz ve gerçekti.

Sam'in bahçesi güzel bir yer oldu. Çiçekler açtı ve kelebekler uçuştu. Küçük kara kurbağanın güvenli bir evi, Sam'in ise mutlu bir kalbi vardı. Küçük nezaket davranışlarının bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Korunaklı köşeyi yaptığı için memnundu. Bu, şimdiye kadar yaptığı en iyi projeydi.

Ve böylece oğlan ile küçük kara kurbağa bahçede mutlu mesut yaşadılar. Sam her canlının yaşamak için güvenli bir yere ihtiyacı olduğunu öğrendi. Doğaya her zaman özen göstereceğine söz verdi. Kara kurbağa taşının üzerinde oturup altın rengi gözlerini kırpıştırdı. Sonunda evindeydi. Sam de ömür boyu bir dost edindiğini bilerek aralıklı dişleriyle gülümsedi.